

Domstolens kendelse (Syvende Afdeling) af 22. februar 2018 — Liviu Petru Lupean og Oana Andreea Lupean mod SC OTP BAAK Nyrt. ved OTP BANK SA ved Sucursala SIBIU og SC OTP BAAK Nyrt. ved OTP BANK SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunalul Sibiu — Rumænien)

(Sag C-119/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — artikel 99 i Domstolens procesreglement — forbrugerbeskyttelse — direktiv 93/13/EØF — urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler — artikel 3, stk. 1, artikel 4, stk. 1 og 2, og artikel 5 — vurdering af, om kontraktvilkårene er urimelige — aftale om kredit optaget i udenlandsk valuta — valutakursrisikoen bæres alene af forbrugeren — væsentlig uligevægt mellem parternes rettigheder og pligter i henhold til aftalen — låneaftalens hovedgenstand)

(2018/C 142/21)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Tribunalul Sibiu

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Liviu Petru Lupean og Oana Andreea Lupean

Sagsøgte: SC OTP BAAK Nyrt. ved OTP BANK SA ved Sucursala SIBIU og SC OTP BAAK Nyrt. ved OTP BANK SA

Konklusion

- 1) Artikel 4, stk. 2, i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler skal fortolkes således, at et vilkår i en kreditaftale, der er indgået i en udenlandsk valuta mellem en erhvervsdrivende og en forbruger uden at have været genstand for individuel forhandling som det, der er omhandlet i hovedsagen, hvorefter kreditten skal tilbagebetales i samme valuta, henhører under begrebet »aftalens hovedgenstand« som omhandlet i den nævnte bestemmelse, idet dette vilkår fastsætter en væsentlig ydelse, der er afgørende for aftalen.
- 2) Artikel 3-5 i direktiv 93/13 skal fortolkes således, at et vilkår i en kreditaftale som det, der er omhandlet i hovedsagen, hvorefter hele valutakursrisikoen lægges på låntager, og som ikke er udformet klart, således at låntager ikke på grundlag af klare og forståelige kriterier er i stand til at vurdere de økonomiske følger af aftalens indgåelse, af den nationale ret kan anses for at være urimeligt, såfremt det i forbindelse med rettens undersøgelse heraf konstateres, at dette vilkår til trods for kravet om god tro bevirker en betydelig skævhed i parternes rettigheder og forpligtelser ifølge aftalen til skade for forbrugeren. I denne henseende tilkommer det den forelæggende ret under hensyn til samtlige omstændigheder i hovedsagen og under hensyn bl.a. til den erhvervsdrivendes ekspertise og kendskab for så vidt angår de mulige valutakursudsving og de iboende risici ved indgåelse af et lån i udenlandsk valuta for det første at undersøge, om kravet om god tro er blevet tilsidesat, og for det andet, om der foreligger en betydelig skævhed som omhandlet i artikel 3, stk. 1, i direktiv 93/13.

⁽¹⁾ EUT C 178 af 6.6.2017.